

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogrske dežele na vsa leta 25 K, na pol leta 13 K, na četrt leta 6 K 50 h, na en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 14 K, za pol leta 7 K, za četrt leta 3 K, na en mesec 1 K. Kder hodi sam pošten, plača za vsa leta 22 K, na pol leta 11 K, na četrt leta 5 K 50 h, na en mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele tolike več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez izdodbe vpošiljavnice naročnine se ne obračuna. — Za oglasila se plačuje od petdesetopne peti-vice na 10 h, če se oglasila tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Depini naj se izvolijo frankovati. — Škripti se ne vračajo. — Uredništvo in upravljalstvo je v Knaševih ulicah št. 6, in sicer uredništvo v I. nadst., upravljalstvo pa v pritličju. — Upravljalstvo naj se blagovoljno pošilja naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravljalstva telefon št. 35.

Protestni shod političnega društva „Edinosti“ v Trstu.

Za Celovcem, Gorico in Mariborom izrekel je včeraj tudi Trst svojo ostro sodbo zoper velikanske krivice, ki jih obljublja volilna reforma koroških Slovencev. Istočasno pa je obsojil z ogorčenostjo nezaupnico tudi vse tiste takozvane slovenske poslance, ki so s svojo velikansko „spretnostjo“ in s svojim izdajalskim barantanjem potisnili svoje rojake na Koroškem pred politični prepad. Kakor so tedaj drugi obmejni Slovenci sklenili svojo sodbo nad izdajalskim matadorjem dr. Šusteršičem, tako so tudi tržaški Slovenci povzdignili svoj glas za koroške Slovence in se postavili odločno na njihovo stran, braneč jih pred nesramnimi napadi kranjskih klerikalcev. In če dr. Šusteršič, — ki se je pri volilni reformi kar meni in tebi nič vsilil za zastopnika vseh Slovencev, — še ne občuti, da ga kolne danes vsa Slovenija, naj bi bil prišel sem na tržaški shod. Tu bi se mu postreglo na tak izdatni način in bil bi izžvižgan in „nahrujen“, kakor se mu to še nikdar ni zgodilo v njegovem sicer zelo „viharjem“ življenju.

Shod se je izvršil jako lepo, sijajno, zbralo se je čez 1000 ljudi v prostrano dvorano „Narodnega doma“, ki je bila napolnjena do skrajnega kotička. Duhovnika ni bilo opaziti nobenega! Da niso med shodom in na koncu socijalni demokratje kalili soglasja, bi izostale tudi vsake difference. Tako pa je navzoča skupina „obstruirala zoper obstrukcijo“, nahajajočo se v resolucijah in to je zopet vzbudilo ogorčenje pri veliki večini poslušalcev, ki so socijalne demokratke le s težkim srcem pustili k besedi.

Koroške Slovence je zastopal deželni poslanec Grafenauer.

Shod je otvoril dr. Slavik, ki je po običajnih pozdravih povdral, da se nam je Slovencev volilna reforma izpočetka prikazala kakor velika in lepa ladja, ki pa je, bolj ko se bliža, kazala vedno večje hibe in nevarne

pogreške, in ki sedaj za nas ni drugo nego prav slaba barkesa. Mi Slovenci smo stavili veliko upov na volilno reformo. A dosti naših upov in nad je splavalo po vodi. Že od nekdaj smo prijatelji splošne in enake volilne pravice. Zato pa je naša dolžnost, da nam volilna reforma tudi v resnici prinese splošno in enako pravico. Protestirati moramo odločno proti vsem in vsaki krivici, ki se nam hoče prizadeti Slovencev, zlasti pa povzdigniti svoj glas zoper internalni, atentat na pravice naših rojakov na Koroškem. (Burni živjo-klici.) Mi Slovenci tu v Trstu razumemo bolj ko marsikdo drugi tužni položaj na Koroškem, ker tudi mi bijemo boj za obstanek. Upali smo, da se bodo z volilno reformo tudi Korošcem zjasnila vremena. A varali smo se. Zalibog vidimo, da so koroški Slovenci dobili le nove udarce ne le od vlade, ampak tudi od svojih bratov na Kranjskem. (Viharni klici. Sramota, škandal, dol s dr. Šusteršičem, živela slovenska Koroška.) Tudi mi hočemo danes jasno in glasno zahtevati, da se Slovencev na Koroškem ne sme izdati. (Klici: Fej Šusteršič; izdajalska banda, fej kranjskim farjem.) Mi z veseljem pozdravljamo volilno reformo, a zahtevamo pravično reformo, kakršna se nam je obetala. Mi obsodimo tedaj najstrožje in na ves glas, da bi se z volilno reformo zatrlo precejšnji del slovenskega naroda. Naj se nam Slovencev da, kar nam gre. To in nič drugega ne zahtevamo stojič že od nekdaj na stališču pravičnosti, slobode in napredka. (Viharno odobravanje in ploskanje.)

Na to poprime za besedo dr. Rybař, ki, navdušeno pozdravljen, spregovoril tako-le:

„Razprava o tisti volilni reformi, ki smo si jo mi Slovenci toliko želeli in za katero smo tako navdušeno manifestirali, prinesla nam je veliko razočaranje. Znali smo sicer že v naprej, da zatrditev vlade, da se hoče odpraviti vse privilegije, je le prazna fraza in se morda odpravi osebne privilegije, da se pa ohranijo

krivični privilegiji dosedaj privilegiranih narodov. V interesu dobre stvari, velike ideje smo bili pripravljeni tudi to potrpeti: saj mi Slovenci smo sploh zelo potrpežljiv narod; da pa vlada, žalibog, ob pasivni in morda celo aktivni asistenciji slovenskih poslancev zatajuje in krši v eni celi kronovini vsa načela, ki jih je sama proglasila za merodajna, kakor se je to zgodilo na Koroškem, kjer se nas premišljeno in nalašč hoče izročiti na milost in nemilost našim majhnim nasprotnikom, to je moralo napraviti konec tudi naši preveliki potrpežljivosti.

Da se razume, kako si je mogla vlada upati, da nam Slovencev predloži razdelitev okrajev, ki, kar se zvičajnosti in krivičnosti tiče, prekaša celo zloglasno Schmerlingovo volilno geometrijo, in kako je bilo mogoče, da proti tej krivici niso nastopili takoj naši poslanci, kakor en mož z najbolj energičnim odporom, je potrebno, da si ogledamo nekoliko slovenske politične razmere.

Pogled na slovensko politično življenje je zelo žalosten. Menda še nikdar niso bile naše politične razmere tako razorožene, še nikdar ni bilo med volilnimi možmi tako malo zmisla za celokupne interese našega naroda, kakor ravno sedaj. Menda le v tistih starodavnih časih, ko so se domači plemenski knezovi in župani klali med seboj za prvenstvo, je bilo tudi mogoče, da se je Slovenec raje podvrnil tujcu, nego da se je sporazumel s svojim bratom. In nič bolje ne stojimo danes.

Na Kranjskem, v središču našega naroda, od koder bi moralo obmejnim Slovencev prihajati vspodbujanje in dejanska pomoč v težkem boju, ki ga bijejo za svoj obstanek, divja strankarski boj, ki absorbira vse narodne moči na očito korist in veselje naših resničnih in nevarnih nasprotnikov. (Klici: Drugače ni mogoče. Far je far. Živeli liberalci.)

Različnost mnenja in prepričanj je neizogibna: vsi ne moremo biti ene in iste misli; no v vprašanjih, ki se tičejo obstanka našega naroda, bi mo-

rali biti složni, vitalnih narodnih interesov ne bi smeli nikdar žrtvovati malenkostnim strankarskim interesom. Poprej narod in potem še le stranka! poprej Slovenija in potem Rim ali Dunaj! (Klici: Le pojte jim to povedati.)

Zgodovina zadnjih let pa vam je žalibog podala dokaze za nasprotno postopanje.

Slične razmere vladajo tudi na Goriškem, kjer se prav verno, skoraj bi rekel, opičje posnema kranjske sovražne brate, seveda v zmanjšanem merilu; saj obsega slov. del Goriške le dva politična okraja in razun na pol laške Gorice niti enega mesta. Le dva slovenska poslanca ima ta kronovina na Dunaju, in ta dva se gledata kakor pes in mačka, ako se sploh vidita, ker sta le malo v parlamentu. Ako vleče eden na levo, potegne drugi gotovo na desno, tako da imajo vlada in naši nasprotniki prav lahko igro z goriškimi Slovenci. Ne dajo jim nič in tako se vsaj nobenemu ne zamerijo.

Enake razmere bi želeli uvesti nekateri tudi na Štajerskem, kjer se moč in vpliv nemških in nemškutarskih mest vedno bolj širi tudi med slovenske kmetske občine, kjer gubimo občino za občino, kakor nedavno Teharje, in okrajne zastope, ki so bili že v slovenskih rokah, in kjer bi mogel slovenski narod ohraniti slovensko posest proti pritisku vedno krepkeje napredujočega nemštva in proti skrajni neprijaznosti germanizujoče avstrijske vlade le, ako postavi v službo narodne obrambe vse moči, s katerimi razpolaga in ki so itak zelo pible.

In tudi pri nas je začela od prihoda nemškega škofa (Klici: pereat Nagl, dol z njim) pihati nekaka ostrejša sapa (Klici: Proketo je potrebno. Pereat Nagl.), ki je nekatere tako omamila, da bi hoteli tudi pri nas upeljati medsebojno klanje, in vselej prepire s pomočjo psov, obrekovanja in sumničenja, kakor bujno cvetejo v sosednih kronovinah in to akoravno se nimamo pravzaprav za

kaj prepirati, kajti na Dunaju sploh nimamo zastopnika, tukaj pa nas prelubeznivi Italijani tako stiskajo za grlo, da komaj dihamo.

Povsod torej le zanimanje za strankarske prepire, nič zmisla za celokupne interese slov. naroda.

Na Koroškem naposled naravnost obupen položaj — slovensčina povsod zatirana, brezpravna. Slovenci imajo enega samega zastopnika v dež. zboru, a to brez zastopstva v drž. zboru. Državne oblasti delajo naravnost sistematično na germanizacijo slov. prebivalstva.

Tak je in tak je bil položaj v slov. pokrajinah, ko je prišlo vprašanje volilne reforme na dnevni red. Velik moment je to bil, važen moment zlasti za nas Slovence, ki smo med vsemi narodi, izvzemši morda Rusine, največ trpeli pod krivicami dosedanjega volilnega reda, kajti volilni red, ki temelji na raznih privilegijih, moral biti krivičen za nas, ki nismo privilegirani narod in tudi nimamo privilegiranih stanov.

Z veseljem smo torej pozdravili idejo splošne in enake volilne pravice, ker smo upali, da se bode sedaj tudi nam rezal kruh enako kakor drugim narodom. No velik moment je našel majhne ljudi. (Klici: Same katoliške barabe, ne pa Slovence.) Ta moment, ki bi nas bil moral najti složne in vnete za blagor celokupnega slov. naroda, je našel ljudi, ki o važnosti tega momenta niti pojma nimajo, je našel poslance, ki se niso hoteli med seboj sporazumeti niti o tej priložnosti, ko so se sporazumeli celo Nemci, ki so razdeljeni na 8 ali celo na 9 strank.

Postopanje teh posl. je bilo naravnost nezaslišano, neodpustljivo o. (Klici: falotsko in izdajalsko. Proč z njimi.) Klerikalci imajo vodstvo v rokah, so tedaj v prvi vrsti odgovorni. Ne samo, da se klerikalci niso hoteli sporazumeti (Klici: Fej Šusteršič, fej Žlindra) z liberalci glede enotnega nastopa, oni se sploh med seboj niso posvetovali o korakih, ki jih imajo storiti. Tako vsaj se nam za-

LISTEK.

Pred gledališko sezono.

Piše Fran Govékar.

II.

Gledališko osobje se je letos zopet precej izpremenilo bodisi pri operi bodisi pri drami.

Splošna želja je bila, da se angažuje nov prvi tenor. Ustreči tej želji je bilo jako težko, ker so dobri prvi tenorji sploh zelo redki ter jih vsako gledališče drži do skrajnosti; zaradi svoje redkosti pa so tenoristi v svojih zahtevah seveda tudi jako neskomrni. Po dolgem iskanju pa se je intendant vendarle posrečilo pridobiti prvega tenorista v osebi gosp. Mihaela p. Rezunova. Gosp. Rezunov izhaja iz vojaške ruske rodbine ter je bil že sam ruski aktivni častnik. Na prigovarjanje ruskega skladatelja Rubinstejna pa se je vsled svojega izrednega glasu posvetil operi. Študiral je na carski glasbeni akademiji v Peterburgu, v Milanu in v Berlinu. Angaževan je

bil v Saratovu, Moskvi, Peterburgu, Kijevu, Jeni in Poznanju. Gospod Rezunov ima ogromen repertoar, okoli 100 oper, ki jih je že pel v ruskem, italijanskem ali nemškem jeziku. Dasi Slovan je žel povsod najlepše kritike. Zadnje leto je sodeloval pri takozvani „Morwitzoper“ v berlinskem Schillertheatru, kar je najboljši dokaz, da je g. Rezunov pevec, kakršnega menda naša opera doslej še ni imela. Ako je dosegal pri razvajeni velikomestni kritiki v umetniškem središču Nemčije najlepše uspehe, potem pač ni dvoma, da smo pridobili z njim dobrega tenorista. [Opozarjamo le še, da poje g. Rezunov vse tenorske uloge v originalnem tonu, da mu torej ni treba nobene uloge — kakor je bila navada pri nas doslej! — transponirati nižje, nego da poje vse višine z najelegantnejšo lahkoto. Razen tega je g. Rezunov dober igralec, ki oživlja vsako ulogo z živahno, naravno igro.

Mlada dramatska pevka, gđ. Kamila Procházkova je obenem koloraturka ter je docela izobražena na praškem konservatoriju. Pela je že v mnogih velikih koncer-

tih, pri raznih predstavah v Pragi Plzni i. dr. ter žela prav lepe ocene.

Mezzosopranistka, gđ. Roža Reissova, je hčerka gimnazijskega ravnatelja v Chrudimu ter je takisto absolvirala praški konservatorij z odliko. Po dovršenih študijah pa se je še dve leti učila mimike in igre pri raznih umetnicah praškega „Narodnega divadla“.

Ostali pevci člani opere: gospa M. Skalova, g. Jan Ouřednik, g. Fr. Zach p. l. Zachov, g. A. Ránek in g. Jul. Betetto ostanejo še nadalje pri našem gledališču.

Pri drami smo dobili štiri nove prve člane: g. režiserja Viljema Taborskega in gospo Maro Taborsko iz Prage ter g. Dušana Barjaktarovića in gospo Adelo Barjaktarovićevo iz Belegrada. Gosp. Taborský je bil prvi režiser in igralec Smichovskega gledališča v Pragi, kjer uživa ugled resnega, neumorno delavnega, modernega umetnika. Bil je jurist, izdal je že nekaj svojih knjig ter je dopisnik znanstvene naravoslovne nemške revueje. Gosp. Taborský obeta postati glavni steber naše drame.

Ga. Mara Taborska je ena najuglednejših čeških igralk, moderna salonska dama, heroina, ljubimka in naivka. Njen repertoar je torej izredno obsežen. Opetovano so že naglašali razni češki listi, da sodita ga. Taborska in njen soprog na „Narodni divadlo“, kjer se ne manjka slabih začetnikov, kjer pa za sedaj spričo velikega števila starejših in starih prvih umetnikov zanja še ni primerne mesta. Ga. Taborska je bila glavna opora krasnih dramskih ciklov, ki jih je prirejalo v Smichovskem gledališču „društvo modernih čeških literatov“ ter je igrala s soprogom v Ibsenovih, Björnsonovih, Hilbertovih i. dr. dramah junakinje vedno z briljantnim uspehom. Kako silno sta bila Taborska priljubljena pri inteligenci in pri narodu, je dokazala njuna zadnja predstava v slovo! Uprav fanatične ovacije Pražanov odhajajočima umetnikoma so dokaz izredne priljubljenosti in vrednosti teh dveh naših novih članov. Upamo, da se priljubita tudi Slovencev.

G. Dušan Barjaktarović je bil igralec srbskega pozorišča v Novem Sadu, kjer je igrala tudi nje-

gova gospa Adela najivke in senti mentalne ljubimke. Gosp. B. je bil nato angaževan na kr. srbskem pozorišču v Belemgradu, kjer je igral junaške in ljubimske uloge. Igral je klasičen, modern in srbski narodni repertoar. G. Barjaktarović je bil tudi več let član hrvatskega kazališta v Zagrebu ter bi bil še danes ondi, ako bi mu ne bile znane protisrbske demonstracije zagrenile življenja med brati Hrvati. Njegova soproga je marljiva najivka, ki igra zlasti ljubko ulogo malih deklic in pa naivnih zaljubljenk.

Drugi bivši člani drame ostanejo še nadalje ter so se le komparzi pomnožili ali nadomestili z novimi močmi.

Od teh režiserjev in članov, od njihove ambicije in rednosti je odvisna umetniška višina bodoče sezone. V prvi vrsti pa se mora opirati intendant na režiserje. Kakršni bodo režiserji, tako bodo tudi člani! Od njihove točnosti, resnobe in marljivosti je zavisno delovanje ostalih članov, ki se ravnaajo le po vzgledu svojih načelnikov. V tem oziru je imela intendant v zadnjih

trjuje od mnogih strani. Oni se tudi niso informirali o razmerah v posameznih kronovinah. (Klici: Šusteršič je izdajalec. Le imenujte ga!) Nepripravljeni, neinformirani, tako so naši poslanci (Klici: Šusteršič jih je „farbal“, proč z njim) pristopili k temu važnemu prašanju. Mi Tržičani se imamo zahvaliti le ljubeznivosti in vestnosti poslanca Spinčiča, da nam niso slov. poslanci (Klici: Kdo? Žilindra, izdajalska) popolnoma pokvarili razdelitve okrajev. Korošci pa, ki so bili tudi brez zastopnika kakor mi, niso našli milosti pri nasprotnikih in tudi ne pri naših poslancih.

Mesto kruha, ki jim ga je imela prinesiti volilna reforma, dobijo kamen. (Klici: vsled rimskih izdajic.) In ni torej čudo, če vsi obmejni Slovenci proti taki volilni reformi najodločneje protestirajo. Jaz sem na shodu socijalnih demokratov izjavil, da ne smemo na to gledati, ali dobimo enega poslanca več ali manj, da ne smemo radi tega ovirati uresničenja res velike ideje splošne in enake volilne pravice.

Na tem stališču stojim še danes in stoji menda ogromna večina obmejnih Slovencev. Mi gotovo ne bi sitnosti delali, tudi če ne bi bili Štarcerci vdobili sedmega mandata, ali če bi Kranjcem vzeli en mandat, saj bomo najbrž morali potrpeti nečuvno krivico, ki se godi Primorcem s tem, da se je žalibog v sporazumu z našimi poslanci, istrskim in goriskim Lahom dalo po en mandat več, akoravno do tega nimajo niti najmanjše pravice in se je s tem spremenilo razmerje glasov na očito našo škodo. Ne moremo pa molčati, če se 120.000 Slovencev izroča na milost in nemilost najhujšim nasprotnikom, če se eno celo slovensko kronovino hoče pustiti brez zastopstva. Ne moremo mirno gledati, da se na Koroškem z volilno reformo slovenski življenj kratko in malo ubije.

Nato poda govornik natančne statistične podatke glede koroške dežele in njenega prebivalstva. Leta 1900. je imela Koroška glasom uradne statistike 367.324 prebivalcev. Med temi je bilo 90.495 Slovencev, 269.960 Nemcev, 345 drugih narodnosti, 6524 brez „občevalnega“ jezika. Splošno znano je pri tem, da je c. kr. uradna statistika za koroške Slovence prava — smrt, počasno, toda sistematično rabeljsko delo. „Katoliško politično društvo za Slovence na Koroškem“ je namreč pri zadnjem uradnem štetju na podlagi informacij slovenskih župnih in občinskih uradov konstatiralo, da je uradna statistika požrla kar okrog 32.000 Slovencev; kajti od političnega društva natančno dognano število Slovencev znaša dandanes nič manj nego 122.354 duš, to je tretjino vsega prebivalstva. Kako rabeljska pa je ta uradna statistika za koroške Slovence, vidi se najlepše iz podatkov uradne statistike zadnjih dvajsetih let. Govornik navede tu vsa števila in konstatuje, da se je od leta 1880. šem število cele dežele v 20 letih

pomnežilo samo za 18.594 duš, število koroških Nemcev pa za 28.375 duš. Slovenci pa so izgubili in padli v tem istem času kar za 11.757 duš, ne glede na vsi prirastek v slovenskih krajih, ki je večji, kakor v nemških.

Govornik popisuje na to postopanje vlade pri razdelitvi okrajev. Izmed 122.354 Slovencev pride po vladnem načrtu sploh samo 37.000, ki bivajo v okrajih Pliberk-Železna Kapla-Dobrlaves-Borovlje, v položaj izvoliti Slovence za poslance, dočim je vsem ostalim za vedno vzeti in oropan vsak up na lastnega, slovenskega zastopnika. In namesto da bi dobili, če ne tri, vsaj dva poslance v zmislu načrta in volilnih okrajev, kakor jih zahtevajo z vso pravico koroški Slovenci, odkazalo se jim je samo en mandat, ki je pa vse prej nego siguran za Slovence. Kajti tudi v tem volilnem okraju (Pliberk-Železna Kapla-Dobrlaves-Borovlje, so pustili mesta in trge v volilnem „slovenskem“ okraju. Ker so ta mesta brlogi največje nemške zagrizenosti in ker imajo mesta s svojimi industrijalnimi podjetji velik upliv na okolico in na prebivalstvo na deželi, je jasno, da bodo ta nemškutarska gnezda napela vse moči v boju za zmago v edinem takozvanem slovenskem okraju. Kdo da bo zmagal prej ali slej, je že danes precej odločeno in Slovenci si ne smejo delati prav nikakih upov in nad glede tega „bojnega mandata.“ (Konec prih.)

Sprememba delegacijskih volitev.

Dunaj, 23. septembra. Posl. dr. Sylvester namerava predlagati spremembo volilnega reda za delegacije, tako da bi dobili Nemci iz Češke in Moravske šest mandatov. Mero-dajni član poljskega kluba je glede te nemške nakane izjavil, da njegov klub ne more pod nikakimi pogoji privoliti, da bi se spremenil volilni red za delegacije, ker smatra sedanji red za avtonomistično uredbo, ki se pravično ozira na vsako kronovino. Poljski klub bi vsako tozadevno prizadevanje smatral za izzivanje ter proti temu protestiral z vsemi sredstvi.

Nova politična stranka na Ogrskem.

Budapešta, 23. septembra. Pristaši bivše liberalne stranke so si ustanovili novo narodno stranko ter že izdelali pravila. Nova stranka bo štela 173 članov, med njimi so najodličnejši zastopniki bivše liberalne stranke.

Dogodki na Ruskem.

Atentat z bombo.

Odesa, 25. septembra. V Rigi je sredi mesta vrgel nekdo bombo iz tretjega nadstropja, ko je šel mimo vrhovni gubernator Sologub s svojima uradnikoma knezom Krapotkinom in Čaplinskim. Bomba se je razpočila s strahovitim pokom ter razbila vse velike šipe na bližnjih iz-

loženih oknih. Sologub s spremljevalcema pa je vendar kakor valed čudeža ostal nepokoškovan. Atentator je pobegnil.

Razstrelba Stolypineve vile.

Petrograd, 23. septembra. Zaradi znanega atentata na Stolypinovo vilo so zaprli zopet 12 oseb, ki so vse priznale sokrivo do atentatu. Hudodelstvo je izmisli in organizovala neka Židinja.

Položaj v Varšavi.

Varšava, 23. septembra. Vrhovni gubernator je zatlil dnevnik „Złoty Rog“ ter začasno ustavil glasilo naprednih Židov „Głos Żydowski“.

Obsodba članov carske rodbine.

Petrograd, 23. septembra. Ruske oblasti dobivajo vedno novih dokazov, da so revolucionarji obsodili carja na smrt. Revolucionarji so odposlali svoje ljudi celo na Finsko, da prežijo na priliko, izvršiti atentat na carja. Zato se je straža okoli carja pomnožila. Peterhof in Carskoje Selo obdaja neprodiren vojaški kordon. Oblasti so zvedele, da ne samo car, temuč vsi moški člani carske rodbine so zapadli smrtni obsodbi revolucionarjev.

Bombe v Tiflisu.

Odesa, 23. septembra. Pri hišni preiskavi v stanovanju mladega neznanega moža je našla policija kovinasto skatlojo z materijalom za črko-stavce. Ko so skatlojo odprli, je nastala strahovita eksplozija. Dva policijska nadzornika sa bila ubita, več policijskih uradnikov, en vojak in en častnik pa so bili ranjeni. Tla so se udrla ter zmečkala v pritičju neko žensko in njenega otroka. V sobi so nadalje našli dve prazni bombi. Najemnik sobe je pobegnil.

Revolucija na Kubi.

London, 23. septembra. Med tem ko se nadaljujejo pogajanja med ameriško komisijo in voditelji vstavev v Havani, je revolucionjski odbor začasno preklical pri neki hamburški tvrdki naročenih 5000 pušk in en milijon patron, toda s pogojem, da se mora naročeno blago takoj odposlati, ako bi se pogajanja razbila. — V Washingtonu pa so dobili obenem iz Havane poročilo, da prepirov med kubansko vlado in vstasi ni mogoče poravnati s spravo. Ako bi se tudi ameriški komisiji poravnava posredila, ne bo stalna, temuč napoči kriza znova, da bo morala ameriška vlada vsak čas posredovati z orožjem. Tudi ameriški vojni minister Taft in državni tajnik Bacon, ki vodita pogajanja, sta odkrito priznala, da je mogoče napraviti konec državljanjski vojski na Kubi edino s tem, da Zedinjene države zasedejo Kubo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 24. septembra.

— Ljubljanski socijalni demokratje so priredili včeraj dopol-

dne na vrtu pri Hafnerju ljudski shod z dnevnim redom: Volilna reforma za mesto Ljubljano, in zadnji dogodki v državno-zborskem odseku za volilno reformo. Ta shod je bil v primeri z drugimi ljubljanskimi socijalnodemokratskimi shodi mnogo slabše obiskan. Udeležilo se ga je komaj 200 oseb. Zborovanje je otvoril sodrug Vičič, ki je predstavil navzočim obč. svetnika Prosenca in povedal, da sta svojo odsotnost opravičila obč. svetnika Mayer in dr. Oražen. Shodu je predsedoval sodrug Kordelič. Kot glavni govornik je nastopil Etbin Kristan, ki se je pečal najprej s prvo točko dnevnega reda, z volilno reformo za mesto Ljubljano. Zaletel se je najprej v naš članek od preteklega torka. Kristan je priznal, da zakonodajstvo glede občinskih redov in občinskih volilnih redov spada edinole pred deželne zbornice, vendar ker deželnozbornski poslanci, ki zdaj obštruirajo, sede istotako v ljubljanskem obč. svetu, ni pričakovati zlepa ugodne rešitve vprašanja o volilni reformi za Ljubljano. Tudi je priznal govornik, da ima ljubljanski občinski svet pravico vlagati na deželni zbor kranjski samo peticijo za spremembo občinskega reda in občinskega volilnega reda vendar se mu zdi, da taka peticija veliko več zaleže nego ona kakega društva, ker se vlaga ne le v imenu legalnega zbora ampak v imenu vsega ljubljanskega mesta. Kar je govornik nato govoril o ljubljanskih razmerah, je seveda jako všečno gradivo za „Slovenca“, ki najde v vsakem jajcu las, zato bo kajpada današnji škofov list napolnil svoje lačne predale s tem besedovanjem. Važno je pri tem to, da je Kristan zahteval, da pridejo v ljubljanski občinski svet zopet Nemci. Kako so pa Slovenci v Celju, Mariboru, Trstu zastopani v občinskih zastopih, dasi tvorijo več procentov prebivalstva nego Nemci v Ljubljani? Kristan je na to predlagal sklep, da na zvoči zahtevajo od občinskega sveta, da nemudoma začne delo glede volilne reforme, da se vpelje v Ljubljani direktna, tajna in enaka volilna pravica s proporcionalnim sistemom. Sprejeto. Obč. svetnik Prosenec je nato izjavil, da je že leta 1900 stavil v občinskem svetu predlog za IV. kurijo s 6 mandati, ki bi naj jo dobilo ielavstvo ter predložil tozadevni načrt, ki pa se še zdaj ni izvršil, ker se dela v občinskem svetu proti njemu, t. j. govorniku. Dasi ve, da ga bodo preglasovali, vendar ker je trden, upa, da bo pravica zmagala. Ko je sodrug Kopač iz Trsta pozival vse v organizacijo, je govoril Kristan o drugi točki dnevnega reda, o zadnjih sklepih v državno-zborskem odseku za volilno reformo. Kristan je povedal samo to, kar se bere v sobotnem „Slovencu“ glede dr. Tavčarjevega postopanja v imenovanem odseku. S tem je bilo to zborovanje končano.

— **Bejažljeljen list** je ljubljanski „Slovenec“. Kakor dr. Šusteršič na Dunaju z vsem veseljem glasuje za vse avstrijske vojaške „potrebščine“, tako skuša „Slovenec“ pri vsaki priložnosti svojo suhoparnost prikriti s tem, da pripoveduje o vojni z Italijo! Star manever je to, že nekaj let zbira klerikalno glasilo razne sumljive dogodke po Italiji in ob italijansko-avstrijski meji, a vojne (po „Slovenčevu“ „vojske“) pa vendar ni. Ko so sedaj ob reških dogodkih nekateri Lah, nalagani od bratov v Avstriji, zopet nekaj ropotali, kakor je to v navadi pri Italijanih, se je vzbudila v „Slovencu“ zopet misel na vojno z Italijo. Priobčil je notico „Vojska z Italijo?“, v kateri pripoveduje, kako strašno je vse napeto v Italiji in natvezil je svojim bralcem tudi bajko o neki avstrijski torpedovki, katero so zasačili Italijani. Seveda je vse to le gola farbarija, ker „Slovenec“ bi bil rad grozno interesanten. Eno je pa gotovo: Ko bi šlo vse po dr. Lampetovi volji, bi se z Italijo tako pretepali, da bi kar cunjje letele naokrog. In lepo bi bilo, če bi šepavi Lampeki vodili svoje backe v boj proti Italijanom! Bogovi bi se radovali nad prelepim prizorom!

— **Z ozirom na zadevo bivšega bogoslovca Kalana** smo dobili z raznih strani pisma, v katerih se nas vprašuje, ako je bil „značilni čin škofa Bonaventure“ dejanski tak, kakor smo ga opisali v listu. Na vsa ta vprašanja odgovarjamo javno, da je stvar, tičočna se bivšega bogoslovca Milana Kalana, ki je absolviral 3., a ne kakor smo pomotoma zadnjič pisali že 4. letnik, tako, kakor je bila popisana v listu od kraja do konca resnična. Samo oo sebi se pa razume, da je ob škofovega govora podan samo smisel njegovih besedi, ne pa dobesedni njegov govor.

— **Koliko so vredni duhovniški popravki?** Prejeli smo tole pismo: „Na podlagi § 19. tisk. zak. prosim z ozirom na dnevno vest: „Koliko so vredni duhovniški popravki?“ objavljeno v 189. številki z dne 20. avgusta 1906 Vašega cenjenega lista, da sprejmete v zakonitem roku na istem mestu sledeči popravek: 1. Ni res, da bi bil „Rabuzza iz zapora izpuščen, ne zaradi tega, ker se je morda izkazala njegova nedolžnost, marveč izpuštili so ga, ker je položil znaten znesek kot varščino,“ res pa je, da mu ni bilo treba položiti nobene varščine, ampak ker se je njegova nedolžnost izkazala, je bil izpuščen in pozneje oproščen. 2. Ni res, da je „kaplan Rabuzza celo že deloma sam priznal dejanje, zaradi katerega je bil aretovan,“ res pa je, da tega ni storil. 3. Ni res, „da je bil Rabuzov popravek sestavljen v Lampkovi popravkarski kovačnici, lažnjiv in sestavljen z zlobnim namenom tako, da bi se zavila in prikrila resnica,“ res pa je, da je kaplan Rabusa svoj popravek sestavil sam, in sicer tako, kakor pripuša § 19. tisk. zak., ne pa „z zlobnim namenom, da bi se zavila in prikrila resnica.“ Z odličnim spo-

časih velike težave ter se je morala boriti proti zaprekam, ki jih ne poznajo sicer pri nobenem večjem zavodu. Vsled teh zaprek se repertoire vzlic naporom intendanc ni mogel razvijati s tisto rednostjo in naglico, kakor bi se mogel in moral. Dasi je pripravljen za vsako sezono toli velik repertoire, da se sploh v celoti ne more izvesti, se je vendar dogajalo, da ni imela intendanca naštudirane nobene nove igre ali opere ter je morala ponavljati v svojo veliko nevoljo stare burke in opetovati opere, ki je bila že izrabljena. Ako pa se je proti volji in odredbi vodstva članom dovoljevalo pohajati že sredi dopoldneva po šetališčih ter posedati ves dan brez dela po kavarnah, potem ni bila nobena graja take brezvestnosti dovolj ostra.

Odbor „Dramatičnega društva“ je storil po svoji najboljši vesti vse, da smo si pridobili za bodočo sezono tako operno in dramsko osobje, da more našim zahtevam docela ustrežati in ki po svoji kvaliteti dosega, deloma celo preseza najboljše ensembel, kar jih je kdaj imelo naše gledališče.

Osvetnik.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

Krištof je govoril smehljaje, brezskrbno in ljubeznivo, toda vse to mu ni nič pomagalo. Marija Saloma je bila nezaupna in je to tudi ostala, saj je bila vse zapazila: kako je Manfreda vzkliknila, videvši Krištofa in kako je hotela pohiteti k njemu, kako ji je to Krištof zabranil in kako se je razburil. Njena ljubosumnost je bila pač zaspala, ali ne ugasnila, njeni dvomi so bili pač pozabljeni ali ne razgnani. Zdaj so se obnovili vsi ti dvomi in ljubosumnost jo je prevzela z vso močjo.

„Prav pravite,“ je rekla Krištofu, „zaradi tega paža, ki ste mi ga darovali, pač ni vredno, da bi se prepirala z bratom in s prijateljem. Žal mi je dovolj, da sta se tako iskrena prijatelja, kakor sta Adam in Bosio, sprla zaradi tega paža. Temu mora biti konec. Dala bom Manfreda gospodarju, ki ga bo varoval vsakega žaljenja, da še vsake misli na žaljenje.“

Krištof pa je bil tudi nezaupen.

Mislil je, da mu je Marija Saloma nastavila past in rekel je jako hladno in brezbrizno:

„Sodim, da bilo najbolje, če obdržite Manfreda; bolje od vas ga sploh nihče ne more varovati.“

„Ne, dragi gospod,“ je z lahno ironijo pripomnila Marija Saloma. „Če bi Manfreda darovala Adamu ali Bosiu, bi bil bolje zavarovan, kakor kjerkoli drugje.“

Krištof je bil navajen vladati samega sebe tako, da je bila malokdaj volja njegova podlegla njegovim čustvom. Zlasti kadar je imel kak sum in je bil previden, takrat je skrbno pazil nase, da se ni izdal. Toda zdaj je moral zbrati vse svoje izredne sile, kajti besede Marije Salome so ga ne le popolnoma osupnile, nego ga tudi zapekle tako, kakor da mu je kdo pobil srce. Ni se upal pogledati Manfreda, ki je slišala vsako besedo njegovega pogovora z Marijo Salomo, zakaj zdelo se mu je, da bi na njenem obrazu videl vso neskončno njeno bolest in ves neizmerni njen strah, v očeh njenih pa najtrpkejšo očitjanje. Domneval je, da ga mora Manfreda v

tem trenutku preklinjati. Ko bi pa bil povzdignil svoj pogled, bi bil videl, da je tudi pri groznem naznanilu Marije Salome ohranila Manfreda tisto nerazumljivo hladnokrvnost, ki jo je kazala vse te tedne, kar se Krištof ni zanj zmenil. In ko bi bil malo premišljeval, bi bil gotovo spoznal, da se je v duši tega dekleta zgodila velika sprememba in da se je iz užaljenosti, poniževanja in prevarane ljubezni rodil trden, a usodepoln sklep.

Toda Krištof ni imel nobenega pogleda za Manfreda. Gledal je v tla in trpinčil svoje mozgane, kako bi odvrnil Marijo Salomo od njenega sklepa in obvaroval Manfreda prežalostne usode, ki ji je bila namenjena, domislil si je, da to doseže še „najprej, če igrata svojo ljubezen do Marije Salome.“

„Ali cenite moja darila tako malo, da se hočete kar na kratko iznebiti paža, ki sem vam ga dal v dokaz svoje izredne ljubezni. Manfred mi je bil vedno resnično zvest in udan in jaz bi ga pač ne bil daroval nikomur drugemu na svetu, kakor le samo vam.“

„Saj ne želim, da bi mi Marija Saloma darovala Manfreda,“ se je oglašil Bosio, „Prinesel sem iz Carigrada prekrasnih tkanin in znamenitih dragocenosti, Marija Saloma si lahko izbere in vzame kar hoče, če mi daruje svojega paža.“

„Nič ne misli na to,“ je zdaj zaklical Adam Kolovski. „Za tiste cunjje, ki si jih poropal v Carigradu ali kje na potu, in za tiste poslačene posode, ki ti jih nihče ni hotel odkupiti, ti moja sestra ne bo darovala Manfreda. Dala ga bo samo za plačilo, ki ga ne zmore nihče drugi, kakor samo jaz. Slušaj, sestra, če mi prepustiš Manfreda, ti darujem tisti rožni venec iz samih biserov, ki ga je blagoslovil sam papež in ki si ga časih višje cenila, nego vse očetove gradove.“

„Ti, Adam, imaš rožni venec od biserov,“ se je čudil Bosio. „In da ga še nisi poskusil prodati.“

„Ah ne prezenjajte mojega brata,“ se je porogljivo smejala Marija Saloma. „Tisti dragoceni rožni venec je pač njegova last, toda zastavil ga je pri moji materi. Ko bi ne bil zastav-

ovnjem Jakob Rabusa, kaplan. Škale, dne 22. septembra 1906. kaplanom Rabuzo ne bomo pole- govali, povemo mu pa, da se zelo, ako misli, da se bo opral s po- loži zloglasnega § 19. Sicer pa nje- današnji popravek najbolj doka- je, da nimajo duhovniški popravki § 19. prav nobene vrednosti!

— **Profesorске vesti.** G. dr. Detela, gimnazijski ravnatelj Novem mestu je upokojen in je dobil tem naslov vladnega svetnika. njemo, da so Detelo zato upokojili, a bo lahko vodil škofove zavode. — Šolski voditelj v Grižah pri Ljudevit Černež — znani naš zborni mladinski pisatelj — prideljen s 16. dnem septembra t. l. c. kr. št. 16. d. v Mariboru mesto obole- ga c. kr. vadniškega učitelja g. E. Ške-ta.

— **Iz državne stavbinske službe.** Inženirja gg. Avgst Neu- mayer in Leon Bloudek sta imenovana za višja inženirja, stavbin- ki pristav g. Ivan Pacák je pa postal inženir za državno stavbinsko službo na Kranjskem.

— **Notarski vest.** Notarski kan- didat v Červinjanu g. dr. Feliks pl. Fabris je imenovan za notarja v Tolminu.

— **Obravnava o sorški aferi** po jutri dopoldne pred deželnim so- diščem. Obtožencev je, kakor znano, šest.

— **Odpor „Ženskega telovad- nega društva v Ljubljani“** v ljudno naznanja, da je redna telovadba v gradah in sobotah v dveh oddelkih za članice in gojenke. Telovadke se sprejemajo v sokolovi telovadnici ob istih dneh od 6.—7. ure ter se istom- dam daje potrebna pojasnila.

— **Društvo notarskih uradni- kov grškega nadsodišča v Ljub- ljani** obvešča s tem svoje članice in telecenjene gg. notarje, da je v zmi- slu društvenih pravil prevzelo posre- dovanje služb svojim članom; gg. šefi in društveni člani se torej prosijo, da sporočajo svoje zadevne želje društvu, ki bo po možnosti dajalo vsakemu čim prej zahtevano pojasnila.

— **Poučno potovanje.** Polje- delsko ministrstvo je podelilo gosp. dež. mlekarstvu nadzorniku Jakabu Legvartu podporo, da potujev Nem- čijo, Dansko in Švedsko in študira tam mlekarstvo in živinorejo.

— **Poročil** se bo 2. oktobra t. l. g. dr. Ivan Zolger, c. kr. mini- sterijalni tajnik v prezidiju ministr- skega sveta, docent na vseučilišču dunajskem, poročnik v ev., z gđ. Elzo Friedmannovo, hčerjo gosp. Maksimilijana Friedmanna, ve- leindustrijalca na Dunaju.

— **Granigg „Union“.** Vest, ki jo je prinesel naš list radi celjskega Granigga, ki oktobra meseca t. l. pride k hotelu „Union“ v Ljub- ljani, mariborski naš prijatelj „Slov.“ Gospodar“ spet po svoje zavija. Mi smo bilježili, kar se o tem v Celju v obče govori. Da je pri tem g. opat rpleten, nismo vzrok mi. — Zato pa je tu li kar smešno, če kak resen (?) list pri takšni notici dela svoje ne- slane opazke.

— **Petrolej se podraži** za 1 K pri 100 kg.

— **Pešizlet in telovadba So- kola v Šiški** sta se včeraj privikrat izvršila ob ugodnem vremenu. Peš- izleta se je udeležilo 30 članov v kroju, ki so čez St. Vid in skozi Drav-

ljen, bi ga bil Adam gotovo že davno prodal. Kaj ni tako, mati?

Gospa Katarina je prikimala in po kratkem pomisleku rekla:

„Zdi se mi, da bi ne bilo častno, če bi moja hči za kakršnokoli ceno prodala paža, ki ji ga je v znak po- sebne vdanosti daroval najodličnejši prijatelj naše rodovine.“

To je bila pomoč v največji sili. Marija Saloma je malo zardela, kajti sramovala se je, da v svoji jezi in ljubosumnosti ni takoj odbila Adamove in Bosiove ponudbe.

„Mati ima prav,“ je končno pri- znala, če tudi z vidno nevoljo. „Pro- dala ne bom Manfreda in tudi daro- vala ga ne bom, ker sem ga sama dobila v dar.“

Priklonila se je lahno, skoro malo ironično pred Kristofom in potem prešerno nadaljevala:

„A vedela bi vendar rada, kako velika je Adamova in Bosiova vnema za mojega paža in kaj bi žrtvovala, da biga dobila. Naj sreča v igri od- loči, čegav bodi Manfred. Povejta Adam in Bosio, kaj stavita — potem bomo kockali. Adam govori.“

(Dajle prih.)

lje v eni uri prikorakali na določeni cilj, k Matjanu v Zgornji Šiški. Takoj so na lepem Matjanovem dvorišču postavili drog in bradljo in telovadba se je pričela. Prvi je nastopil nara- ščaj — 23 malčkov od 6—10 let — v prostih vajah s prapori, ki so jih izvajali tako točno, da jih občinstvo ni moglo prehvaliti, ravno tako ne njih nastopa in razstopa. Za nara- ščajem je nastopila prva vrsta Sokol- lov z načelnikom br. Kostnapfom na drogu in bradlji. Izvajali so dokaj težke kolebne in tezne vaje, ki so kazale vajo, pridnost in čilost šišen- skih Sokolov. Končala se je telo- vadba s tremi skupinami na bradlji. Vsa telovadba je bil lep dokaz del-avnosti Sokola v Šiški, škoda je bilo samo, da ni mogel nastopiti naraščaj še na orodju in v skupinah, kar bi bilo še bolj povzdignilo javni nastop. — Po telovadbi se je razvila živahna zabava na vrtu, kjer se je zbralo ogromno občinstva iz Ljubljane, Zg. in Sp. Šiške. Slučaj je nanesel, da so se ravno včeraj dali slikati ognje- gasci in žene in dekleta zgornješiš- šenska v narodnih nošah s kumico gasilnega doma gospo Matjanovo in županom br. Zakotnikom. Vsi ti so prišli potem k Matjanu, kjer so s svojim petjem še povečali zabavo. V mraku se je prižgal umetni ogenj in se spuščale rakete v zrak. — So- kol v Šiški je včeraj zopet izvršil eno točko programa, ki si ga je po- stavil; buditi narodno zavest v ljub- ljanski okolici, vzbujati zanimanje za sokolsko idejo, navduševati ljudi za Sokola in provzročiti, da bi se v vsakem večjem kraju ljubljanske okoli- lice ustanovil Sokol. Želimu mu, da bi imel v tej svoji nalogi mnogo vspeha!

— **Krasno jabolčno cvetje** sta nam poslali ljubezni prijateljci našega lista iz Moravč, in sicer gđc Ema Lederer in gospa Leo- poldina Orehkova. Res: spomladni pozdrav v jeseni.

— **V kranjski meščanski godbi** je nastala ostra kriza, kijo bo baje težko ugodno rešiti. Da bi se iz godcev sestavil nov odbor, kar se govori, kranjsko meščanstvo odločno protestira.

— **Pogorela** je v Polju pri Bo- hinjski Bistrici hiša Lovra Pristavca iz Kranja. Zavarovan je bil za 3000 kron.

— **Ustanovni občni zbor „So- kola“ v Krškem.** Ker c. kr. deželna vlada v Ljubljani ni prepovedala osnovanja telovadnega društva „So- kol“ v Krškem, se vrši dne 30. sep- tembra 1906 ob dveh popold- ne (sestane v občinski hra- nilnici v Krškem) ustanovni občni zbor, h kateremu se vabijo vsi do- sedaj pristopivši člani, posebno se pa prosijo zunanji člani, ker se jim okoliščina ne dostavi, da se zbora mnogoštevilno udeleže. Vsi rodoljubi se prosijo, da pristopijo k društvu v čim največjem številu. V slogi je moč! Na zdar!

— **Pripravljalni odbor“.**

— **Ponarejeni dvajsetkronski bankovci.** V Trebnjem je neki trgo- vec dobil ponarejen dvajsetkronski bankovec in ga oddal žandarmeriji. V gostilni Jerneja Lavriča v v Cvilobli pri Žužemberku je Franc Smolič iz Knežje vasi pri Dobrnacih plačal s ponarejenim 20kronskim bankovcem. Dejal je, da ga je dobil od svinjskega trgovca Jakliča iz Srednje vasi pri Kočevju. Falzifikata sta tipa bankovcev, ki jih je izdal Kerkovič.

— **Bonaventura v Črnomlju.** Iz Črnomlja se nam piše: Dne 16. t. m. je bila pri nas birma. Škof se je pripeljal dne 15. t. m. nekoliko pred 4. uro popoldne v mesto. Pri kapeli- ci ga je pričakovala duhovščina z Marijinimi devicami in s sedmimi de- vičarji, ki so pa šele na mestu spre- jema pripeljali znake „devištra“ na hrabre prsi, ker so se najbrže sramo- vali hoditi okoli s temi znaki. Pač je bil razočaran škof, ko je zagledal ta nadvse klavirni sprejem. Nobenega mlaja, nobenega napisa ni bilo pri kapelici in meščanstvo se za škofa sploh ni brigalo. Naš vrli mestni za- stop je namreč sklenil, da mesto škofa ne sprejme in je tudi prepovedal, po- staviti pri kapelici smreke in napra- viti kak napis. Vidi se, da imamo zavedne može v mestnem zastopu, ki vedo, kaj so dolžni svoji in svojega mesta časti. Kako pa naj sprejmejo onega, ki gazi posredno ali nepo- sredno mesta, meščane in inteligenco? To bi se vendar reklo poljubljati roko, ki jih tepe. Tako je prav in tako naj bi postopala vsa mesta in tudi trgi. Našemu škofu pa to ni bilo prav. Bil je rdeč kakor rak in kar pihal je togote, ko je korakal od ka- pelice v cerkev, pred katero sta bili dve smreki postavljeni z napisom: „Benedictus, qui venit in nomine Do- mini.“ (Blagoslovljen, ki prihaja v Gospodovem imenu). Seveda ta po- zdrav pravzaprav ni veljal škofu, kajti on ni prišel v Gospodovem imenu. Pač mu je bila hodečemu v cerkev glasna molitev na jeziku, v srcu pa so vihrali in divjali srd, maščevalnost

in strast. Zdajpazdaj je nervozno vr- gel glavo na eno ali drugo stran, na- kremnil obraz in raztegnil ustnice na eni strani do ušes. Hej, kolika razlika med zdaj in nekdaj! Nekdaj je pa- dalo vse na kolena pred škofom, zdaj ni pokleknil pri sprejemu nikdo, ne- kaj kmetov se mu niti odkrilo ni. Ko je prišel blizu cerkve, je bilo na glav- nem trgu mnogo kmetijskih žensk, ste- rih in mladih. Da jim ni bilo treba poklekiniti, so zbežale v različne pro- dajalne, kakor če bi prišel pravi prav- cati babbav. Drugi dan, v nedeljo je dal škof duška svoji strasti, svoji jezi. Padalo je po liberalcih, da je bilo veselje in različni brezverci so se vsipali po cerkvi raz prižnico, da verniki skoraj prostora niso imeli v cerkvi. K sreči se ga mnogo ni raz- umelo, ker govori, kakor bi imel štruklje v ustih ali kakor bi grizel trde ocvirke. Ko je vpisal nove člane v Marijino družbo, jo je odkril po- popoldne in Dragutuš na veliko radost mesta. Zvečer se je govorilo povsod o škofu, na čigar račun se je zbila marsikaka trpká šala. Neki kmetič je rekel: „Bog in bogme se časi izpre- minjajo. Včasih so škofa s svetim strahom kleče sprejemali, zdaj ga bodo pa, ko pride prihodnjič k birmi, mo- goče še pretepli, če bo tako hujskal.“ Meščan zraven je pripomnil: „Če bi „Slovenski Narod“ sto let po dvakrat na dan izhajal in če bi se boril še ljutejši zoper klerikalizem, pa bi ne dosegel takega uspeha, kakor ga je škof s svojim blatnim počenjanjem.“ Taka je bila sodba nadvse pobožnega belokranjskega priprostege ljudstva, potem pa pravijo, da vera peša! Kaj bi ne, ko škofje že po vrsti oznanju- jejo boj, pozivljajo na boj, pri tem pa pozabljajo, da Kristovo kraljestvo ni od tega sveta. Ko je sv. Peter potegnil meč in odsekal Malhu uho, mu je Kristus ukazal vtakniti meč v nožnico rekoč: „Ali misliš, da ne morem prositi nebeskega očeta, da mi pošlje legijone angelov?“ Nato naj bi mislila bojovita škofa dr. Jeglič in dr. Sedej! Ali mislita, da Bog ne more v trenutku izpremeniti vse liberalce v klerikalce? Kar Bog le hoče, se že zgodi. Ako se torej liberalci ne iz- premene v klerikalce, je zna- menje, da Bog tega noče. Ta divji boj zoper liberalizem najbolj uničuje in izpodjeda vero, kar mora vero profani- rati. Preprost človek morane- hote misliti, da se mora Bogu pomagati, da spreobrne libe- ralce, ko vendar lahko to sam takoj doseže. Nehajte torej, dokler je še čas! Kvas.

— **Lopa jesen.** Iz Št. Jurja smo dobili na ogled sveže jagode.

— **Samomor.** V Mariboru je sko- čila z broda v Dravo 18letna hči nad- sprevodnika Pavla Smazek in iz- ginila v valovih.

— **V konkurz** je prišel v Gradcu mizarški mojster Jernej Srebotnik.

— **600 K je zakegijal** v Ma- riboru 26letni Franc Kokol iz Maj- šperga pri Ptuj. Dva neznanca sta ga spravila k tej igri, kjer je veljal vsak metljaj 10 K. Kokol pride pred sodišče, ker je zaigral pri tem 350 K, ki so bile last firme, pri kateri je Kokol uslužben kot trgovski potnik.

— **Na štirirazredni ljudski šoli pri Sv. Ani na Krembergu** — 3. plač. red in prosto stanovanje — je razpisana učiteljska služba v def. ali tudi provizorično nameščenje. Prošnje je treba vložiti do 10. okt. 1906 na okrajni šolski svet v Čmu- reku (Radgona).

— **Izpred celovškega porot- nega sodišča.** Šele 19letni postopač Jernej Pleschounig se potika po Ko- roksem in Kranjskem ter krađe, kar mu pride pod prste. Med drugimi vlomi je 2. maja t. l. na Savi pri Je- senicah kot hlapec pri lastniku vrti- ljaka Nemečku vlomil v gospodarjevo kaseto ter odnesel 1054 K. Obsojen je bil v 6letno ječo, potem pa pride v prisilno delavnico.

— **Ponarejen denar** kroži po Gorici in sicer ponarejeni goldinarji ter komadi po 5 K.

— **Trgovski in obrtni shod.** Trgovsko in obrtno društvo za Go- riško priredi dne 14. oktobra t. l. v Tolminu shod trgovcev in obrtnikov. Shod ima v prvi vrsti namen, obuditi med trgovci in obrtniki stanovsko zavest ter pridobiti trgovce in obrt- nike za enotno stanovsko organizacijo. Razpravljal se bo de pa tudi o potrebi slovenske velike trgovine s špicerijskim in kolonialnim blagom v Gorici. Slovensko trgovsko društvo „Merkur“ v Ljubljani se udeleži tega shoda po odposlancih. Odborniki dru- štva „Merkur“ g. Karel Meglič bo de na shodu govoril o potrebi in ko- risti stanovske organizacije za trgovce in obrtnike. Zeleti je, da se te važne prireditve udeleži kar največ sloven- skih trgovcev in obrtnikov, po otvo- ritvi nove železnice je tudi ljublan- skim trgovcem in obrtnikom mogoče opraviti pot v enem dnev.

— **Zanimive razdeljena vasica** — vas Kozina (pri Herpeljah) ob-

stoji iz 30 hiš, del vasi spada pod županstvo v Matenji, drugi del pod županstvo Rodik in nekaj hiš pod županstvo Duzla-Klanec. Vas je raz- deljena na tri fare, in sicer pod Gro- čano, Brezovico in Klanec. Z vasico imajo zopet opraviti trojna sodišča: Podgrad v Istri, Koper in Sežana. Glavarstva za vsak del vasi so na- slednja: Voloska, Koper, Sežana. Vas se nahaja na meji dveh kronovin: Istre in Goriške. Torej vsakakor zani- miva vas!

— **Javno uro** so po nekod tako nezanesljive, kakor bi imele pasivno resistenco. Kadar si n. pr. pri sv. Jakobu, ti bije ura deset, a ko greš po Mestnem trgu, se istotako čuješ „se stolpa sem“. Zavzeti se pa moraš, ko počasi prikorakaš do glavne pošte. Tampogledaš na najzanesljivejšo javno uro in sodiš, da je že 5 mi- nut čez 10. A se varaš. Manjka še najmanj 8—10 minut. Usedeš se po- tem mirnodušno v tramvaj in se od- pelješ proti kolodvoru. Prišedeš tja, hočeš kupiti vozni listek, a ga ne dobiš. „Fertig“ so že davno sklicali in vlak je že odžvižgal, ti pa se za- našaj potem na javno in posebno še na poštno uro. Kdor je nevrjetni Tomaž, naj se prepriča in bode go- tovo pritrld, da je treba ta nedosta- tek popraviti.

— **Na napačno addresso** je na- letel v Spodnji Šiški danes ponoči prostak c. in kr. 17. pešpolka Ivan Jerman, ko je kolovratil po neki stranski, temni ulici. Kaj je fant pravzaprav v srcu „kuhal“, se ne ve, a toliko je pa gotovo, da bi jo bil dobil kodo prav po nedolžnem, ako bi ne bil tega preprečil slučaj. Ko je prišel po temni ulici in čul, da mu gresta nasproti dve osebi, je potegnil bodalo in se hotel z njim zagnati proti njima. V hipu, ko je vihtel v zraku bridki meč, se mu zablistata pred nosom dva orožniška bajoneta, — bila sta to namreč orožnika — katera sta junaka tako prestrašila, da je trenutkom izgubil pogum in jo ubral dalje, a usoda mu ni bila mila, kajti izogniti se je hotel Seile, pa je zašel v Karibdo. — Dvema orožnikoma je ušel, pritekel je pa v naročje tret- jega. Ko ga je ta ustavil, je začel Jerman postajati silovit in se celo spustil v orožnika, kateremu je pa podlegel. Ker se le ni hotel umiriti, ga je moral orožnik ukleniti in od- peljati v vojašnico.

— **Slabo za dobro** je dobil v soboto popoldne v neki gostilni v Zeleni jami železniški uslužbenec An- ton Rozman. Ko je dobil pijačo, je napil delavcu Francetu Strletu, a ta pa mesto da bi se gostoljubno odzval, ga je začel zmerjati in ko je Rozman uvidel, da je Strle vedno hušji, je plačal in odšel. Strle pa je šel tudi za Rozmanom in ga na cesti dejan- sko napadel.

— **Sam si je naredil pravico** v četrtak delavec Ivan Pleško, ko ga je njegov tovariš Jožef Hauptman pri delu nekaj razžalil. Mesto da bi bil Pleško iskal pravice po pravem potu, je zgrabil za lopato in udaril z njo Hauptmanna tako po glavi, da ga je težko telesno poškodoval.

— **Urežal se je.** Danes ponoči sta bila zaradi kalenja nočnega miru aretovana dva hlapca in sta na po- liciji oba napovedala napačni imeni. Pozneje so dognali, da je eden izmed njiju imel k temu res povod. Ivan Stružnik je njegovo pravo ime in se zanj ni zanimala samo policija, ampak tudi ljubljansko deželno sodišče, ka- mor so ga sedaj oddali ga želi videti, ker je obdolžen zaradi ponareje jav- nih listin.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 90 Slovencev in Hrvatov. 30 Hrvatov je prišlo iz Heba, 25 iz Inomosta, 140 Lahov iz dunajske oko- lice, 31 Hrvatov pa je poslala blažena Nemčija odgonskim potom domov. — V soboto so šli v Ameriko 4 Slovenci. V Heb je šlo 25, v Inomost 19, v Solnograd 20, v Meran pa 17 Hrvatov.

— **Izgubljene in najdene reči.** Ga. Jožefa Pokurčeva je našla ročno košarico s perilom. — G. ravnatelj Fran Gerbič je našel zlato iglo. — Neka dama je izgubila zlat naočnik. — Nadalje je bila izgubljena denar- nica s 4 K in 12 K vreden zlat obe- sek. — Na južnem kolodvoru sta bila izgubljena, oziroma najdena dva de- žnika, palica in škatulja precijoz. — Ga. Ela G. je izgubila srebrno iglo, vredno 3 K. — Najdena je denarnica s srednjo vsoto denarja in jo dobi lastnik pri policijskem oddelkovodju g. Brezniku. — Ga. Marija Lehrman- nova je izgubila rumeno denarnico s 13 kronami, katero je našel dijak Ru- dolf Sark.

— **Corrigendum.** V sobotnem poročilu o „Sestanku kmet. pot. uči- teljev in drugih strokovnjakov v Za- grebu“ sta se nam unili dve neljubi pomoti: v vrsti 18 od zgoraj čitaj mesto „nesrečnim“ — „neresničnim“ in v zadnji vrsti prve kolone mesto „dotični“ — „dični“.

— **Ljubljanska društvena godba** priredi jutri zvečer v me- ščanskem hotelu „Lloyd“ (Sv. Petra

cesta) društveni koncert za člane. Začetek ob polu 8. uri. Vstop- nina za člane prosta, nečlani plačajo 40 vin. Koncert se vrši ob vsakem vremenu.

Telefonska in utzbojvna poročila.

Dunaj 24. sept. Subkomite od- seka za volilno reformo, ki ima raz- pravljati o predlogu Starzynske- ga, je imel danes dopoldne ob desetih sejo. Seje so se udeležili ministrski predsednik Beck, mi- nister notranjih zadev Bienerth in drugi ministri.

Dunaj 24. septembra. Posl. Juri Schönerer priobčuje v dnevniku „Alldeutsches Tagblatt“ na narod manifest, v katerem na- glaša, da je linški program v danih razmerah neizved-ljiv. Z volilno reformo, ki so jo pomagali sestavljati žal tudi nem- ski poslanci, so Nemci trajno po- tiseneni v manjšino. Linški pro- gram se torej ne da izvesti, ka- kortudi ni nade, da bi se mogla še uvesti nemščina kot državni jezik. Edini spas za Nemce je, da se Avstrija loči od Ogrske, s katero jo naj veže samo še personalna unija, in se popolnoma priklopi Nem- čiji.

Dunaj 24. septembra. Vsled dogovora med ministrskim pred- sednikom Beckom in Weker- lom se delegaciji skliceta 27. no- vembra. Zasedanje bo trajalo približno štiri tedne.

Dunaj 24. septembra. Cesar še ni zapustil schönbrunskega gradu, odkar se je vrnil iz Išla. Radi pol. sezone tudi ne bo po- toval na jug. Vse splošne avdijske (dp de) ta mesec.

Dunaj 24. septembra. Cesar sprejme danes nadvojvodo Fran- ca Ferdinanda, ki mu bo poročal o vajah v Dalmaciji.

Dunaj 24. septembra. Minister zunanjih zadev grof Goluchow- ski predloži delegacijama v Pešti o pol položaju „rdečo knjigo“.

Dunaj 24. septembra. Cesar je ugodil prošnji poslanika v Cari- gradu barona Calice za vpoko- jenje. Pri ti priliki se je baronu Calice podelilo dedno grofov- stvo.

Dunaj 24. septembra. Za na- slednike barona Calice v Cari- gradu se imenujejo bivši minis- ter Call, skupni finančni minister Burian in poslanik v Bukareštu Pallavicini.

Dunaj 24. septembra. Morilko M. Mayer Frideriko Zeller je cesar p milostil Sodišče ji je pri- sodilo 20 let težke ječe. Pri- tožba Marije Zeller, ki je bila ob- sojena radi sokrivde na 3 leta, še ni rešena.

Budimpešta 24. septembra. Stavbinski delavci so sklenili, da vprizore splošno stavko. Stavka se je danes pričela. Veliko delavcev je odšlo iz Pešta.

Budimpešta 24. septembra. Tu so se danes sestali avstrijski in o rski strokovni delegati, da nadaljujejo pogajanja o avstro- ogrski nagodbi.

Kodanj 24. septembra. Carska rodbina se je odpeljala v Finske zaliva.

Kursk 24. septembra. Izredna skupščina gubernije je sklenila, da se izbrišejo iz listine plemstva štirje bivši poslanci v gosudarstveni dumi, ker so podpisali vi- borski manifest. Med temi je tudi bivši podpredsednik knez Dolgoruki.

Madrid 24. septembra. Po daljših pogajanjih med vlado in Vatikanom je rešeno vprašanje o zakonskem načrtu v verskih ob- činah na podlagi konkordata iz lanskega leta.

Atlanta 24. septembra. Ker so zamorci posilili več belih žensk, je množica navalila na zamorsko predmestje in izzvala tam krvav boj. Ubityh je bilo okoli 30 zamor- cev in zamork.

Lactagol proizvođa mleko pri doječih ženskah. Knjižico „Natlirliche Säuglingsernährung“ raspoložljiva sastonj Wilhelm Maager, Dunaj, III., Heumarkt 3 p. II 2701-5

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dun. borze 24. septembra 1906.

Maloobsejni papirji	Donar	Blago
4 1/2% majska renta . . .	98.90	99.10
4 1/2% srebrna renta . . .	100.00	100.20
4 1/2% avstr. krona renta . . .	99.15	99.35
4 1/2% zlata . . .	116.70	116.90
4 1/2% ogrska krona renta . . .	94.70	94.90
4 1/2% zlata . . .	112.55	112.75
4 1/2% posojilo dež. Kranjske . . .	99.20	100.15
4 1/2% posojilo mesta Spiljet . . .	100.50	101.50
4 1/2% Zidar . . .	99.30	100.30
4 1/2% bos. herc. železniško posojilo 1902 . . .	100.10	101.10
4 1/2% češka dež. banka k. o. . .	99.95	99.75
4 1/2% ž. o. . .	99.10	99.60
4 1/2% zast. pisma gal. dež. hipotečne banke . . .	100.10	101.10
4 1/2% pešt. kom. k. o. . .	105.00	106.00
4 1/2% pr. . .	105.00	106.00
4 1/2% zast. pisma innerst. hranilnice . . .	100.20	106.70
4 1/2% zast. pisma ogr. centr. dež. hranilnice . . .	100.00	100.30
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban. . .	100.00	100.30
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr. . .	100.00	101.00
4 1/2% obl. češke ind. banke . . .	100.00	101.00
4 1/2% prior. lek. želez. Trst-Poreč . . .	99.90	100.00
4 1/2% prior. dolenskih žel. . .	99.50	100.00
4 1/2% prior. juž. žel. kup. . .	317.85	319.85
4 1/2% avstr. pos. za žel. p. o. . .	100.20	101.20

Srečke	215.00	220.00
od 1. 1869 . . .	275.00	277.00
od 1. 1864 . . .	153.50	155.50
izske . . .	281.00	289.00
zem. kred. l. emisije . . .	288.00	295.50
il. . .	258.00	266.50
ogr. hip. banke . . .	96.00	104.00
srbske a frs. 100 . . .	161.45	162.45
turške . . .	22.00	24.00
Basilika . . .	456.00	464.00
Kreditne . . .	78.00	83.00
Inomoške . . .	85.00	92.00
Krakovske . . .	56.00	63.00
Ljubljanske . . .	48.25	50.25
Avstr. rdeč. križa . . .	29.25	31.25
Ogr. . .	56.00	61.00
Rudolfove . . .	70.00	76.00
Salcburške . . .	160.85	161.85
Dunajske kom. . .	174.50	175.50

Dolnice	174.50	175.50
Južne železnice . . .	672.50	673.50
Državne železnice . . .	1782.00	1792.00
Avstr.-ogr. bančne deln. . .	671.50	672.50
Avstr. kreditne banke . . .	811.00	812.00
Ogrske . . .	242.00	243.00
Zivnostenske . . .	722.00	727.50
Premogokop v Mostu (Brux) . . .	605.50	606.50
Alpinski montan . . .	2827.00	2837.00
Praške žel. ind. dr. . .	580.50	581.50
Rima-Muranyi . . .	292.00	295.50
Trboveljske prem. družbe . . .	587.00	593.00
Avstr. orožne tov. družbe . . .	157.00	159.00
Češke sladkorne družbe . . .	11.35	11.89

Valute	11.35	11.89
C. kr. cekin . . .	19.11	19.13
20 franki . . .	23.48	23.66
Marke . . .	22.94	24.02
Sovereigns . . .	117.47	117.67
Laški bankovci . . .	95.35	95.55
Rubli . . .	253.00	254.00
Dolarji . . .	4.84	5.00

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 24. septembra 1906.

Terminal	50 kg K	7.09
Pšenica za oktober . . .	50	6.17
Rž . . .	50	6.12
Koruza . . .	50	5.02
Oves . . .	50	6.64

5 višje.

Meteorološko poročilo.

Vlita nad morjem 06.2. Srednji srčni tlak 786.0 mm

Septembar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
22. 9. sv.	737.2	13.0	sl. jug	del. jasno	
23. 9. sv.	739.2	8.9	brezvetrno	megla	
2. 9. pop.	738.2	18.2	slab vzhod	oblačno	
9. sv.	739.1	13.2	sl. svzhod	dež	
24. 7. zj.	739.3	9.6	brezvetrno	megla	
2. 9. pop.	737.9	17.2	sl. jvzh.	del. jasno	

Srednja predvčerajsnja in včerajsnja temperatura: 12.9° in 13.4°; norm.: 13.9° in 13.8°.

Mokrina v 24 urah uO in 6.3 mm mm.

Srednja predvčerašnja in večerašnja temperatura: 12.9° in 13.4°; norm.: 13.9° in 13.8°.

Mokrina v 24 urah 0.0 in 6.3 mm mm.

Katarina Bukvič

roj. Petrovzhizh

v 51. letu svoje starosti, previdena s tolažili za umirajoče.

Pogreb drage rajnice bo v torek 25. septembra ob 4. uri popoldne iz mrtvašnice sv. Krištofa na pokopališče pri sv. Križu.

Sv. maša zadušnica se bode brala dne 26. septembra v farni cerkvi Marijinega Oznanjenja v Ljubljani.

Dunaj-Ljubljana, dne 23. septembra 1906.

(Brez vsacega posebnega oznanila.)

Stavbinski risar

prva moč, ki je že več let deloval v tej stroki išče službo.

Ponudbe pod „A. S.“ na upravn. „Slov. Naroda“.

Deklica

se sprejme v boljši družini na hrano in stanovanje.

Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

Natacarski učenec

(Piccolo) 3409-3

iz boljše hiše z dobrimi šolskimi izpri čevali se sprejme v „hotelu juž i kolodvor“ (preje Lorber) v Ljubljani.

S 1. februarjem 1907

se odda

suho skladišče.

Kje — pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

3456 1

Krojaški pomočnik

se sprejme takoj 3396-4

Vegove ulice št. 12.

Ena ali dve gospodični

iz dobre rodovine se sprejmejo na stanovanje in hrano. Glasovir je na razpolago. Rimska cesta št. 12, I. nadstr. levo.

3453 1

Kavarna „LEON“

v Ljubljani, na Starem trgu 30

vsak torek, četrtek, soboto in nedeljo

vso noč odprta.

Z odličnim spoštovanjem

Leo in Fani Pogačnik.

3455 1

Podraženje mila.

Cenjenim mojim odjemalcem mila v vednost, da sem zaradi vednega podraženja surovin primoran cene vseh svojih mil zopet zvišati za 3 krone pri 100 kilogramih.

V Ljubljani, dne 22. septembra 1906.

Pavel Seemann.

3442-2

P I 136/4/19

Prostovoljna sodna dražba nepremičnin.

Pri c. kr. okrajnem sodišču v Ljubljani so po prošnji lastnika ntl. Valentina Mrak zastopane po očetu Valentinu Mrak iz Ljubljane, Marije Terezije cesta št. 16 na prodaj po javni dražbi sledeče nepremičnine in sicer posestvo pod vlož. št. 39 kat. obč. Čeruča in dedinske ter lastninske pravice do še na ime Franceta Zalezel iz Čeruč št. 14 prav 29 prepisane nepremičnine v skupni vrednosti 8998 K — toda le po parcelah, za katere se bodo ustanovile izklicne cene na dan dražbe.

Dražba se bo vršila

dne 1. oktobra 1906

oziroma, če bi se dražba ta dan ne mogla skončati, tudi dne 2. oktobra 1906 vsakokrat ob 8. uri zjutraj v Čeručah št. 47 oziroma na dotičnih parcelah.

Ponudbe pod izklicno ceno se ne sprejmo.

Na posestvu zavarovanim upnikom ostanejo njihove zastavne pravice brez ozira na prodajno ceno.

Domik se podeli tekem 14 dni po izvršeni prodaji, ker si prodajalec za več pridrži pravico potrditi dražbo ali ne.

Dražbeno izkupilo je plačati v treh obrokih tekem 18 mesecev po podeljenem domiku pri podpisnem sodišču.

Dražbene pogoje je mogoče vpogledati pri podpisnem sodišču, soba št. 30 med uradnimi urami.

C. kr. okr. sodišče v Ljubljani, odd. I,

dne 19. septembra 1906.

Pozor! 50 odstotkov cene kot doslej prodajam radi preselitve obrta svojo veliko zalogo

nagrobni spomenikov

iz vseh vrst marmorja, izdelanih po lastnem modelu, za katerih trpežnost morem popolnoma jamčiti. — Slavnemu p. n. občinstvu in prečastiti duhovščini v Ljubljani in okolici priporočam dalje svojo veliko zalogo

nagrobni okvirov

50 odstot. cene kot doslej.

Z odlič. spoštovanjem

Ignacij Čamernik

kamn. mojster

Komenskega ulice 26.

3456-1

Prostovoljska uniforma

se po ceni prodaja.

Kje — pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

3454

Išče se

koncipijent

ki ima že nekaj odvetniške prakse. — Plača po dogovoru.

Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

3450-1

Steklenica malinčevega sirupa

(3 kg netto) 3006 11

lekarnarja Piccolija v Ljubljani

neprekosljive kakovosti, se z vozni in zavojem vred po pošti pošilja s povzjetjem za K 5-30 za prvo pasjo (cono), sicer K 5-60. V Ljubljani stane steklenica s 3 kg. 4 K, pasteurizirana steklenica (okoli 1 kg) K 1-50.

3452

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

3462

Trgovski pomočnik

ne manj kot 22 let star, galanterije stroke, se išče za tukajšnje veletrgovino.

Ponudbe pod naslovom „Post. Iach 71“ Ljubljana, glavna pošta.

3419 2

3419 2

Lepa stanovanja

v novih hišah na Selu

tik glavne ceste z 1. 2 ali 3 sobami, kuhinjo in drugimi pripadki se takoj oddajo po zelo nizki ceni.

Več se poizve v Ljubljani, Am. brožev trg št. 7, priči.

3315

Zidarje in delavce

sprejme proti dobri plači

stavnai podjetnik

F. Trumler

arhitekt v Ljubljani, Pred školijo šte. 3, I. nadstr.

Ose. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. samostojstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. junija 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga na Trbič. Ob 12. uri 52 m ponoči osebni vlak v Trbič, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inmost, Monakova, Ljubno čez Selztal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 35 m zjutraj osebni vlak v Trbič od 3. junija do 9. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 10 m zjutraj osebni vlak v Trbič, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selztal v Solnograd, Inmost, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, Budejovice, Pizen, Marijine varo, Heb, Francove varo, Prago, Lipke, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 40 m depoldne osebni vlak v Trbič, Pontabel, Benetke, Mihan, Florence, Rima, Beljak, Celovec, Ljubno, Selztal, Solnograd, Inmost, Bregenc, Zeneva, Pavia, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbič, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Pizen, Marijine varo, Heb, Francove varo, Karlove varo, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipke, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 9. uri 56 m ponoči osebni vlak v Trbič, Beljak, Franzensfeste, Inmost, Monakova, (direktni voz I. in II. razr.) — Proga v Novo mesto in Kočevje. Ob 7. uri 17 m zjutraj osebni vlak v Novo mesto, Strazho-Toplice, Kočevje, ob 1. uri 3 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer osebni vlak v Novo mesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga na Trbič. Ob 3. uri 07 m zjutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakova (direktni voz I. in II. razr.), Inmost, Solnograd, Franzensfeste, Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak. Ob 7. uri 09 m zjutraj osebni vlak iz Trbiča. — Ob 11. uri 13 m depoldne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Prago (direktni voz I. in II. razreda), Karlove varo, Heb, Marijine varo, Pizen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Zeneva, Carib, Bregenc, Inmost, Zell ob Jeseru, Bad Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. —